

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 115.910 van 13 februari 2003
in de zaken A. 116.646/VII-25.716
120.341/VII-26.468
127.021/VII-27.900.**

In zake : I. Hendrik RAEVENS,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat Gw. VERMEIRE,
 kantoor houdende te GENT,
 Voskenslaan 301,
 II. + III. de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDER-
 NEMINGEN,
 gevestigd te KLUISBERGEN,
 Zulzekestraat 65,

tegen :

I. + II. + III.
de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

tussenkommende partijen :

I. 1. de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE
 ONDERNEMINGEN
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat L. KENNES,
 kantoor houdende te KORTRIJK,
 Parkietenlaan 24B,
 2. de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ,
 gevestigd te OUDENAARDE,
 Kattestraat 23,
 II. + III. Hendrik RAEVENS,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat Gw. VERMEIRE,
 kantoor houdende te GENT,
 Voskenslaan 301.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hendrik RAEVENS op 8 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 29 november 2001 waarbij het beroep ingesteld tegen de stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen houdende

stilzwijgende weigering aan de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN tot het exploiteren van een landbouwloonwerkbedrijf, met als voorwerp : grond- en afbraakwerken, aan de Zulzekestraat 65, 9690 Kluisbergen, gegrond wordt verklaard en een proefvergunning voor een periode van twee jaar wordt verleend (zaak A. 116.646/VII-25.716);

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN op 27 april 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 21 februari 2002 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen van 12 oktober 2001, waarmee aan de verzoekende partij de milieuvergunning wordt verleend voor het exploiteren van een inrichting aan de Zulzekestraat 65, 9690 Kluisbergen, gegrond wordt verklaard en de vergunning wordt geweigerd (zaak A. 120.341/VII-26.468);

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN op 20 september 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 18 juli 2002, houdende de intrekking van het besluit van de bestendige deputatie van 29 november 2001 waarbij in beroep aan de verzoekende partij een vergunning op proef werd verleend voor het exploiteren van een landbouwloonwerkbedrijf te Kluisbergen, Zulzekestraat, 65 (zaak A. 127.021/VII-27.900);

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien de verslagen opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gelet op de beschikkingen van 20 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 januari 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. STEENHAUT die, loco Advocaat Gw. VERMEIRE verschijnt voor de verzoekende partij in de eerste zaak en voor de tussenkommende partij in de tweede en de derde zaak, van Advocaten L. KENNES en S. VAN GEETERUYEN, die verschijnen voor de verzoekende partij in de tweede en de derde zaak, van Advocaat L. KENNES, die verschijnt voor de eerste tussenkommende partij in de eerste zaak, en van Bestuurssecretaris F. COCRIAMONT, die verschijnt voor de verwerende partij in de drie zaken;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De rechtspleging

1.1. De zaak A. 116.646/VII-25.716

Overwegende dat met een verzoekschrift van 15 maart 2002 de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN, de houder van de bestreden vergunning, heeft gevraagd in de debatten te mogen tussenkomen;

Overwegende dat met een verzoekschrift van 5 april 2002 de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ heeft gevraagd in de debatten te mogen tussenkomen; dat luidens haar statuten de v.z.w. tot doel heeft "de bescherming, de ontwikkeling en het gebeurlijk herstel van de menselijke leefomgeving, het landschap, de natuurlijke en cultuurhistorische waarden in haar werkgebied" en dat Kluisbergen deel uitmaakt van haar werkgebied;

1.2. De zaak A. 120.341/VII-26.468

Overwegende dat met een verzoekschrift van 17 juli 2002 Hendrik RAEVENS, wiens administratief beroep met het bestreden besluit werd ingewilligd, heeft gevraagd in de debatten te mogen tussenkomen;

1.3. De zaak A. 127.021/VII-27.900

Overwegende dat met een verzoekschrift van 28 oktober 2002 Hendrik RAEVENS heeft gevraagd in de debatten te mogen tussenkomen;

1.4. Overwegende dat deze verzoeken kunnen ingewilligd worden;

2. De gegevens van de zaak

2.1. De n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN exploiteert een loonwerk- en aannemersbedrijf in Kluisbergen, gedeeltelijk in woongebied met landelijk karakter, gedeeltelijk in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Aanvankelijk ging het om een loonwerkbedrijf, met enkel landbouwactiviteiten, maar geleidelijk aan werden de activiteiten uitgebreid, met grond- en bouwwerken en zoutstrooiwerken.

Hendrik RAEVENS woont vlak naast de inrichting.

2.2. Op 17 september 1992 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen akte van de op 14 september 1992 gedane melding van een overdekte stalplaats voor minder dan 25 bedrijfsvoertuigen en aanhangwagens (klasse 3).

Op 28 januari 1993 verleent het college van burgemeester en schepenen een milieuvergunning tweede klasse, voor een termijn van vijf jaar, voor :

- opslag en sorteren van teelaarde (maximum 1.000 m³), ijzer (maximum 5.000 kg) en steenafval (max. 500 m³);
- mazouttank van 20.000 liter (landbouwmachines);
- dieseltank van 8.000 liter (camions).

2.3. Op 8 januari 1998 dient de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in.

Op 25 mei 1998 verleent het college van burgemeester en schepenen een milieuvergunning tweede klasse voor :

Algemene onderneming : loonwerken, grond- en afbraakwerken met volgende rubrieken :

- 3.6.1 lozen van maximum 40 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in de openbare riolering via een septische put;
- 3.6.2.1 lozen van maximum 60 m³/jaar bedrijfsafvalwater afkomstig van het wassen van voertuigen en tankplaats voertuigen via een KWS-afscheider;
- 15.1 al of niet overdekte standplaats voor autovoertuigen en/of aanhangwagens, andere dan personenwagens (35 stuks);
- 15.2 werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen;
- 15.4.1 wasplaats voor eigen bedrijfsvoertuigen (minder dan 10 stuks en hun aanhangwagens per dag);
- 16.3.2.1 compressor 5,5 kW;
- 16.7.1 1.000 liter gas in diverse recipiënten;
- 17.3.3.1 400 liter koelvloeistof;
- 17.3.5.1 bovengrondse tank met 1.000 liter petrol voor verwarming;
- 17.3.6.2 20.000 liter mazout en 20.000 liter diesel in bovengrondse houders;
- 17.3.7.1 3.370 liter nieuwe olie (in vaten en bovengrondse houder van 1.200 liter) + 1.000 liter afvalolie in bovengrondse houder;
- 17.3.9.2 brandstofverdeelinstallatie met maximaal 1 verdeelpomp;
- 29.5.2.2. diverse metaalbewerkingsmachines met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 12 kW;
- 50 opslag van maximaal 100 ton strooizout.

De vergunning voor rubriek 2.2.1.c.1, opslag en sorteren van niet gevaarlijke afvalstoffen, wordt geweigerd.

Na beroep door Hendrik RAEVENS en door de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ, wordt de vergunning op 8 oktober 1998 geweigerd door de bestendige deputatie.

De n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN dient een annulatieberoep in. Deze zaak (A. 81.521/VII-17.490) is nog hangende.

2.4. Op 5 februari 1999 dient de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN een nieuwe milieuvergunningsaanvraag klasse 2 in, met hetzelfde voorwerp.

De vergunning wordt eerst stilzwijgend geweigerd door het college van burgemeester en schepenen. Op 9 december 2000 weigert na beroep ook de bestendige deputatie de gevraagde vergunning. Een vordering tot schorsing vanwege de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN werd door de Raad van

State verworpen bij arrest nr. 87.979 van 15 juni 2000, omdat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet werd aanvaard.

De n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN heeft na de verwerping van de schorsing wel de voortzetting van de procedure gevraagd, maar heeft in de procedure ten gronde geen memorie van wederantwoord neergelegd, als gevolg waarvan het annulatieberoep, bij toepassing van artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, wegens gebrek aan belang werd verworpen (arrest nr. 103.334 van 7 februari 2002).

2.5. Op 21 maart 2000, dus nog vóór de uitspraak over de vordering tot schorsing van de weigering van de tweede vergunningsaanvraag, dient de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN reeds een derde aanvraag in, met hetzelfde voorwerp.

Het college van burgemeester en schepenen verklaart zich onbevoegd -hoewel de aanvraag eerder wel volledig en ontvankelijk was verklaard- omdat het om een inrichting klasse 1 zou gaan : de inrichting zou in werkelijkheid niet over één maar wel over twee verdeelinstallaties voor motorbrandstof beschikken.

De n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN tekent administratief beroep aan tegen wat zij als een stilzwijgende weigering beschouwt. Op 21 december 2000 wordt het beroep verworpen, en wordt de vergunning geweigerd.

Een vordering tot schorsing door de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN wordt op 28 juni 2001 verworpen, andermaal omdat het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet wordt aanvaard (arrest nr. 97.220 van 28 juni 2001).

2.6. Op 28 februari 2001 dient de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN reeds een vierde vergunningsaanvraag in. De aanvraag bevat niet langer de opslag van 1.000 liter gassen in verschillende recipiënten en de opslag van strooizout, maar heeft voor het overige weer hetzelfde voorwerp.

Het college van burgemeester en schepenen laat opnieuw de beslissingstermijn verstrijken, waardoor de vergunning stilzwijgend wordt geweigerd. Hiertegen tekent op 10 juli 2001 de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN administratief beroep aan, waarna de bestendige deputatie op 29 november 2001 een vergunning verleent, voor een termijn op proef van twee jaar.

Dit is de eerste bestreden beslissing (zaak A. 116.646/VII-25.716).

2.7. Echter, op 5 juli 2001, nog vóór zijn administratief beroep tegen de stilzwijgende weigering van de vierde aanvraag, heeft de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINEN, alweer een vijfde aanvraag ingediend, waarvan het voorwerp identiek is aan dat van de vierde aanvraag.

Op 12 oktober 2001, nog vóór de bestendige deputatie een vergunning op proef heeft verleend ingevolge de vierde aanvraag, verleent het college van burgemeester en schepenen een vergunning, voor een termijn op proef van twee jaar.

Hendrik RAEVENS tekent beroep aan tegen deze vergunning, tengevolge waarvan de bestendige deputatie op 21 februari 2002, de vergunning weigert.

Dit is de tweede bestreden beslissing (zaak A. 120.341/VII-26.468).

2.8. Op 18 juli 2002 trekt de bestendige deputatie de op 29 november 2001 op proef verleende vergunning in.

Dit is de derde bestreden beslissing (zaak A. 127.021/VII-27.900);

3. Samenvoeging

Overwegende dat gelet op de samenhang van de zaken het in het belang van een goede rechtsbedeling wenselijk is de drie vorderingen samen te voegen;

4. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel (zaken A. 120.341/VII-26.468 en 127.021/VII-27.900)

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat in beide zaken de verzoekende partij in essentie doet gelden dat indien de bestreden beslissingen niet worden geschorst de continuïteit van haar bedrijf in het gedrang komt en haar voortbestaan onmogelijk dreigt te worden, dat zij tot in 1998 een vergund bedrijf was en dat zij bij besluit van de bestendige deputatie van 29 november 2001 een proefvergunning voor de duur van twee jaar had verkregen, dat om bedrijfseconomische redenen het noodzakelijk was het seizoensgebonden loonwerk aan te vullen met andere activiteiten, dat ingevolge de problematiek tot het verkrijgen van een milieuvergunning na 1998 zij gedwongen werd de niet strikt para-agrarische activiteiten te delocaliseren naar de bedrijvenzone te Berchem, dat deze niet para-agrarische activiteiten integraal zullen worden ondergebracht in een nieuw opgerichte vennootschap, de b.v.b.a. DEPRIESTER-DECO-RENT, dat evenwel het loonwerkbedrijf nog het grond- en afbraakbedrijf nodig heeft, daar de zware investeringen in loonwerkmateriaal -"na overname enkele jaren terug van het cliënteel van een ander loonwerkbedrijf"- nog niet zijn afgeschreven, dat anderzijds de niet strikt para-agrarische activiteiten de loonwerkactiviteiten nog een "tijdlang" nodig hebben om de zware investeringen die gepaard gaan met de delocalisatie naar de bedrijvenzone te Berchem, te delgen, dat zij één derde van haar omzet uit het loonwerkbedrijf haalt, dat het wegvallen ervan de volledige stopzetting zowel van het loonwerkbedrijf als van de overige activiteiten zou teweegbrengen daar alsdan de hoge vaste kosten voor de loonwerkactiviteiten niet kunnen worden gedelgd, met als gevolg dat ook de zware investeringen die gepaard gaan met de delocalisatie van een bedrijfstak niet kunnen worden uitgevoerd, dat alsdan het loonwerkmateriaal onder zijn waarde zal moeten worden verkocht en de erop rustende financieringen ineens en integraal opeisbaar zullen worden, dat aldus de volledige stopzetting van de loonwerkactiviteiten -die wel degelijk in agrarisch gebied thuishoren- het einde zou betekenen van de activiteiten van de n.v. DEPRIESTER en van de b.v.b.a. DEPRIESTER-DECO-RENT; dat in de zaak A. 127.021/VII-27.900 de verzoekende partij er nog aan toevoegt dat bij dit alles rekening moet worden gehouden met het feit dat zij na het verkrijgen van de proefvergunning bij besluit van 29 november 2001, de delocalisatie versneld heeft doorgezet en een aanzienlijk aantal kosten heeft gemaakt voor haar localisatie te Berchem en dat bij niet schorsing van de beslissing tot intrekking van de proefvergunning deze kosten nutteloos zijn, terwijl deze investeringen en kosten in aanzienlijke mate het bedrijfsresultaat belasten en falikant kunnen zijn zo deze niet gerendabiliseerd worden door de niet para-agrarische activiteiten te Berchem;

4.2. Overwegende dat de repliek van de verwerende partij in haar nota's erop neerkomt dat het nadeel "louter financieel" is, het bedrijf bij vorige vergunningsweigeringen nooit de exploitatie heeft stopgezet en steeds verder is blijven investeren en dat het nadeel waarvan de verzoekende partij in haar verzoekschriften gewag maakt enkel aan zichzelf is te wijten;

4.3. Overwegende dat de tussenkomenende partij in de zaak A. 120.341/VII-26.468 in essentie doet gelden dat het aangevoerd nadeel "dat fel overroepen is" aan de verzoekende partij zelf te wijten is, daar zij "altijd maar heeft voortgedaan" ondanks de in het verleden genomen weigeringsbeslissingen, dat het bovendien om een niet moeilijk te herstellen nadeel gaat daar het gaat om een financieel nadeel dat later desgevallend kan worden gerecupereerd; dat zij vraagt dat een afweging zou worden gedaan tussen enerzijds haar belangen inzake gezondheid, leefkwaliteit en privacy en anderzijds de economische belangen van de verzoekende partij; dat ook in de zaak A. 127.021/VII-27.900 zij betoogt dat de ingeroepen nadelen vooral te maken hebben met financiële verliezen, die zijn ontstaan voorafgaandelijk aan de proefvergunning; dat zij er nog aan toevoegt dat moet worden aangetoond dat het nadeel persoonlijk moet zijn en dat het nadeel in hoofde van een andere vennootschap niet geldt;

4.4. Overwegende dat wordt vastgesteld dat noch de feitelijke noch de juridische omstandigheden van de zaken wezenlijk verschillen van deze welke voorlagen bij de door de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN ingestelde vorderingen tot schorsing die werden verworpen bij de arresten nrs. 87.979 van 15 juni 2000 en 97.220 van 28 juni 2001; dat in wezen het aangevoerd nadeel het gevolg is van de vrijwillige keuze van de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN om een bedrijf uit te bouwen en te exploiteren zonder de vereiste vergunning; dat het gegeven dat de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN gedurende een korte tijd over een proefvergunning beschikte daaraan geen afbreuk doet; dat, immers, de gedane investeringen waarop de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN zich beroept vreemd zijn aan de tenuitvoerlegging van de proefvergunning en bedoeld zijn om "niet strikte para-agrarische activiteiten" die gedurende jaren zonder vergunning werden geëxploiteerd over te brengen naar een bedrijventerrein; dat, daarenboven, het gaat om activiteiten die door een andere vennootschap zullen worden geëxploiteerd; dat de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE

ONDERNEMINGEN zelfs stelt dat "in de huidige overgangsfase (...) alle nieuwe investeringen gedaan (worden) door de b.v.b.a. DEPRIESTER-DECO-RENT";

4.5. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vorderingen tot schorsing in de zaken nrs. A. 120.341/VII-26.418 en 127.021/VII-27.900 af te wijzen, zonder dat de opgeworpen excepties van onontvankelijkheid moeten worden onderzocht;

5. Weerslag op de zaak nr.A. 116.646/VII-25.716

Overwegende dat de eerste bestreden beslissing werd ingetrokken bij besluit van 18 juli 2002 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen; dat onder punt 3 werd vastgesteld dat de tegen laatstgenoemde beslissing ingestelde vordering tot schorsing moet worden verworpen wegens het niet voldaan zijn aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat dienvolgens in de huidige stand van de procedure de vordering tot schorsing van de eerste bestreden beslissing geen voorwerp meer heeft; dat derhalve, vooralsnog geen noodzaak bestaat de vordering tot schorsing en de desbetreffende opgeworpen excepties van onontvankelijkheid te onderzoeken; dat, om de belangen van de verzoekende partij veilig te stellen, over haar vordering tot schorsing uitspraak wordt gedaan nadat over het annulatieberoep in de zaak 127.021/VII-27.900 is beslist,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken A. 116.646/VII-25.716, 120.341/VII-26.468 en 127.021/VII-27.900 worden samengevoegd voor wat de vorderingen tot schorsing betreft.

Artikel 2.

De verzoeken tot tussenkomst van de n.v. DEPRIESTER ALGEMENE ONDERNEMINGEN, de v.z.w. STICHTING OMER WATTEZ en Hendrik RAEVENS in het administratief kort geding worden ingewilligd.

Artikel 3.

De vorderingen tot schorsing in de zaken A. 120.341/VII-26.468 en 127.021/VII-27.900 worden verworpen.

Artikel 4.

In de zaak A. 116.646/VII-25.716 worden de debatten heropend.

Artikel 5.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vorderingen tot schorsing in de zaken A. 120.341/VII-26.468 en 127.021/VII-27.900 wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomsten in de zaken A. 120.341/VII-26.468 en 127.021/VII-27.900, bepaald op 250 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij in die zaken.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien februari tweeduizend en drie, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

M.-R. BRACKE.